

Nota ‘Spelen en ontmoeten in de buitenruimte’ Op weg naar speelruimtebeleid gemeente Velsen

Januari 2010

Inleiding

Aanleiding

Onderliggende nota wil richting geven aan het speelruimtebeleid voor de gemeente Velsen. Aanleiding hiertoe is het tweede punt uit het Collegeprogramma 2006-2010: het behoud en de modernisering van de sociale infrastructuur in de gemeente. Dit moet onder meer bereikt worden door een efficiëntere werkwijze en waar nodig een creatieve herverdeling van de beperkte financiële middelen. Bij de concretisering van dit punt is het volgende in het Collegeprogramma geformuleerd: wijkvoorzieningen (bijvoorbeeld speel- en trapveldjes of wijksteunpunten) die passen bij de behoefte van de inwoners van de wijk. Deze nota is eerder in juni 2009 besproken in de raadscaroussel van de gemeente Velsen en tijdens de expertmeeting op 2 december 2009. De op- en aanmerkingen op de nota tijdens de raadscaroussel en expertmeeting zijn verwerkt in deze nota.

Voorzieningen in het onderwijs, de gezondheidszorg, het welzijn en de sport dragen bij aan de ontwikkeling van kinderen en jongeren. Voorzieningen voor kinderen en jongeren zijn onlosmakelijk verbonden met het spelen en ontmoeten in de vrije tijd in de buitenruimte in de omgeving van woningen. Deze nota sluit aan bij de wens van het College voor speelruimtebeleid.

Opbouw nota

Als eerste zal er een beleidskader geschetst worden, waarna vervolgens de vraag gesteld wordt of het huidige speelruimtebeleid nog voldoet. Hierna komen de mogelijkheden om het huidige speelruimtebeleid verder te ontwikkelen aan bod, om vervolgens nog kort stil te staan bij de financiering van speelruimtebeleid.

Door de nota heen worden een aantal beleidsaanbevelingen gedaan. Op verzoek van de raad is beleidsaanbeveling 4 opgenomen, zijnde ‘op wijkniveau is tenminste 3% van de oppervlakte van de wijk bestemd voor speelruimte’

Beleidskaders

Achtergrond

De gemeente Velsen had vanaf 1990 een speelruimtebeleid via de nota ‘Spelen moet’. Dit speelruimtebeleid richtte zich met name op het inrichten van speelplekken, skatebanen, trapveldjes en dergelijke. In 2001 is de nota ‘Van ‘Spelen moet’ naar een speelplan voor de gemeente Velsen’ door de gemeenteraad aangenomen. Deze nota had als basis het eerder genoemde speelruimtebeleidsplan uit 1990. In deze nota ‘Van ‘Spelen moet’ naar een speelplan voor de gemeente Velsen’ wordt het onderscheid tussen formele en informele speelruimte gemaakt:

Formele speelruimte is de ruimte die specifiek en exclusief is ingericht voor de speelfunctie (speelplekken met speelvoorzieningen, trapvelden, basketbalvelden, skatebanen).

Informele speelruimte is de ruimte waar kinderen en jongeren leven, wonen en waar (veilig) gespeeld kan worden, zoals de straat, de stoep, plantsoenen, grasstroken, niet bebouwde terreinen. In deze ruimte staan geen speelvoorzieningen.

Het onderscheid tussen formele en informele speelruimte heeft voor elke wijk een waardering opgeleverd die de mogelijkheden om te spelen weergeeft. Tevens is op basis van deze beoordeling aangegeven welke formele speelruimte gerealiseerd dient te worden. In de wijken met veel informele speelruimte is minder formele speelruimte gecreëerd omdat er voldaan is aan de behoefte om te spelen op informele speelplekken. Dit geldt voor de wijken Driehuis, Velsen-Zuid, Santpoort-Noord en Santpoort-Zuid.

Huidige situatie

In het huidige gemeentelijke beleid is vanuit het oogpunt van kinderen en jongeren het belang van spelen, sporten en recreatie tot uiting gekomen in het WMO-beleid, het sportbeleid, het project sport in de buurt en het gezondheidsbeleid, naast de nota 'Van 'Spelen moet' naar een speelplan voor de gemeente Velsen' uit 2001.

Er is veel aandacht voor het actief stimuleren van bewegen. Deze aandacht is vooral ingegeven door de toename van overgewicht bij jongeren. Eén van de methoden om dit overgewicht aan te pakken is om jongeren aan te zetten tot meer bewegen. Om het huidige gemeentelijke beleid voor spelen verder aan te scherpen worden de volgende drie beleidsaanbevelingen gedaan:

Beleidsaanbeveling 1: Speelvoorzieningen dienen meer gericht te zijn op het stimuleren van sporten en bewegen.

In de openbare ruimte is er voor kinderen die ouder worden een grote behoefte om de openbare ruimte te gebruiken om elkaar te ontmoeten. Er zijn voor jongeren aparte ontmoetingsplekken ingericht en er zijn in de meeste wijken ontmoetingsplekken gemaakt bij skatebanen. Actief sporten is via de voetbalkooien en trapveldjes mogelijk gemaakt. Het recreatief sporten in de vrije tijd van kinderen en jongeren kan bij de bestaande voorzieningen voor sport meer aandacht krijgen.

Beleidsaanbeveling 2: Spelen en sporten zijn, voor jongeren tussen de 12-18 jaar, verbonden met elkaar ontmoeten. Bestaande sportaccommodaties dienen meer benut te worden voor recreatief sporten en spelen.

Het spelen en ontmoeten van jongeren in de bebouwde omgeving kan leiden tot gevoelens van onveiligheid bij bewoners. Bestaande formele speelplekken en schoolpleinen worden vaak gebruikt om te 'hangen'. Voor jongeren is het aanwezig zijn op deze aantrekkelijke plekken vaak een elementaire behoefte. Binnen de groep jongeren spelen dynamische groepsprocessen die kunnen leiden tot onveilig en

overlastgevend gedrag voor de omgeving. Vaak zorgt alleen al de aanwezigheid van een groep jongeren voor een gevoel van onveiligheid.

De aanpak van overlast door jongeren heeft een hoge prioriteit. Deze aanpak van overlastgevendende groepen jongeren wordt op wijkniveau bepaald per overlastsituatie. Naast de handhaving van de openbare orde is het nodig om voldoende activiteiten voor jongeren te hebben die aansluiten bij hun behoeften.

In de aanpak van overlast is het cruciaal om in contact te komen met jongeren en zo veel mogelijk de communicatie tussen jongeren en buurtbewoners te bevorderen. Tevens is het van belang om duidelijkheid te creëren in wat kan en wat niet kan in de openbare ruimte.

Beleidsaanbeveling 3: Ontwikkel spelregels voor de ontmoeting van jongeren in de openbare ruimte en bevorder het contact tussen jongeren en omwonenden.

Voldoet het huidige speelruimtebeleid?

Het huidige speelruimtebeleid krijgt voornamelijk vorm via de zogenaamde speelplannen. In deze speelplannen wordt afgewogen welke formele speelruimte heringericht wordt, omdat de invulling niet meer voldoet aan de leeftijdswensen van de doelgroep. In een aantal gevallen worden nieuwe formele speelplekken gemaakt in wijken waar herstructurering plaatsvindt.

Kinderen en jongeren hebben recht om te spelen in hun buurt. Het Ministerie van VROM heeft als norm gesteld dat 3% van de oppervlakte van de bebouwde ruimte van een wijk bestemd moet worden voor speelruimte. Het totaal van de gemeente Velsen voldoet aan deze norm. Velsen kent bijna 600 hectare speelruimte en er zijn 14.900 jongeren in de leeftijd van 0 tot 18 jaar. Per hectare speelruimte kunnen er 25 kinderen/ jongeren spelen (gegevens Databoek 'Kinderen in Tel').

Beleidsaanbeveling 4: Op wijkniveau is tenminste 3% van de oppervlakte van de wijk bestemd voor speelruimte

Jaarlijks worden bij het opstellen van het speelplan de wensen vanuit buurten, wijken en groepen betrokken. Tevens geven in een aantal wijken de woningcorporaties aan welke behoefte aan speelruimte zij realiseren binnen hun gebied of waar verwacht wordt dat er samengewerkt kan worden met de gemeente. Vooral in de wijken of buurten waar minder informele speelruimte is komt meer vraag naar een formele speelplek naar voren. Bewoners vormen in een aantal gevallen een actiegroep om een speelplek te kunnen realiseren.

Het speelplan wordt opgesteld en vastgesteld door het college. Het speelplan bepaalt het onderhoud en de vernieuwing van formele speelplekken binnen de kaders van het beschikbare investeringsbudget voor speelplekken. Het wordt opgesteld op basis van: afschrijvingstermijn van de speelplek en/of de speeltoestellen en de ondergrond, de demografische ontwikkeling in de nabijheid van de speelplek en het gebruik en het te verwachte gebruik van de speelplek (de speelwaarde). In het speelplan wordt geen rekening gehouden met de informele speelruimte.

In het algemeen komen weinig klachten over de formele speelruimte (gemiddeld 50 per jaar). De klachten die binnenkomen betreffen meestal klachten over het achterlaten van rommel op de speelplek of de melding van een vernield speeltoestel. Klachten over overlast van jongeren op speelplekken worden niet apart geregistreerd.

Over de informele speelruimte komen weinig reacties vanuit de buurten en wijken naar voren. De jaarlijkse op verschillende plaatsen georganiseerde straatspeeldag(en) geven uiting aan de wens om kinderen meer in hun omgeving veilig op straat te laten spelen. In het gemeentelijk beleid heeft dit vooral effect gehad door het instellen van meer 30-kilometer zones waardoor de veiligheid in buurten is toegenomen.

In grote lijn kan gesteld worden dat het huidige speelruimtebeleid voldoet. Er zijn echter wel verbetering mogelijk om speelruimte aan te laten sluiten bij de actuele behoefte vanuit de wijken.

Welke mogelijkheden zijn er om het speelruimtebeleid verder te ontwikkelen?

Vanuit de Leefbaarheidsmonitor 2007 en het woningmarktonderzoek 2010 is het volgende bekend: De speelvoorzieningen scoren gemiddeld voldoende.

wijk	Leefbaarheidsmonitor 2007 % (zeer) tevreden	Woningmarktonderzoek 2010 Rapportcijfer beoordeling speelgelegenheden voor kinderen
Gehele gemeenten	64%	6,49
IJmuiden Noord	55%	6,37
IJmuiden Zuid	61%	5,97
IJmuiden-West	55%	6,18
Zee- en Duinwijk	59%	6,38
Velsen-Zuid en Driehuis	63%	6,72
Velsen-Noord	61%	6,52
Santpoort-Noord	63%	6,66
Santpoort-Zuid	63%	5,90
Velserbroek	77%	7,06

Net als in 2004 is gemiddeld 64% van de geënquêteerden tevreden. Zee- en Duinwijk, IJmuiden-Noord en IJmuiden-West zitten onder het gemiddelde. Velsersbroek scoort ruim boven het gemiddelde. IJmuiden-Zuid is de enige wijk waar de tevredenheid duidelijk is toegenomen. Deze gegevens geven onvoldoende inzicht om specifiek na te gaan wat er gedaan kan worden om de tevredenheid toe te laten nemen. Om hier wel inzicht in te verkrijgen, wordt in deze nota het voorstel gedaan om te komen tot speelruimte-wijkplannen.

Maatwerk per wijk

Per wijk is het periodiek nodig de situatie van de informele en formele speelruimte te waarderen. Hierdoor is het mogelijk een beschrijving van het spelen in die wijk te geven en een oordeel te geven over de speelsituatie. De basis voor de waardering van de situatie per wijk is de mening van de gebruikers van speelruimte en die van ouders van kinderen en jongeren. Aanvullend zijn de waarderingen vanuit het oogpunt van het wijkbeheer, politie en de voorzieningen voor jongeren in die wijk van belang.

Bij de voorzieningen voor kinderen en jongeren in een wijk zijn de speelpleinen van scholen en de speeltuinen van groot belang. Een aantal schoolpleinen zijn niet meer openbaar toegankelijk na schooltijd. In de meeste gevallen uit preventief oogpunt om vandalisme schade te beperken. Een aantal schoolpleinen is na schooltijd alleen toegankelijk om te spelen tot een bepaalde tijd.

De speelpleinen van kinderdagverblijven zijn niet openbaar toegankelijk vanwege de kwaliteitseisen voor de kinderdagverblijven.

De speeltuinen in Velsen bieden een besloten omgeving waar kinderen kunnen spelen met een groot aantal speelvoorzieningen. De speeltuinen zijn in de wintermaanden gesloten. Speeltuin 'De Speelhoek' in Zee- en Duinwijk heeft een wijkfunctie. Speeltuin 'Santpoort' heeft voornamelijk een functie voor de wijken Santpoort-Noord en Santpoort-Zuid. Speeltuin 'De Veilige Haven' heeft een stedelijke en regionale functie. De speeltuinen vallen niet onder het gemeentelijk speelruimtebeleid omdat de besturen van de speeltuinen verantwoordelijk zijn voor het beleid van hun speeltuin.

De samenhang tussen deze voorzieningen en andere vrije tijdsvoorzieningen in een wijk bepalen mede de behoefte aan speelruimte.

Besluitvorming over waardering speelruimte per wijk en aanpak per wijk

De waardering en beoordeling van de speelruimte in een wijk is nodig om na te gaan welke maatregelen nodig zijn om de speelruimte aan te laten sluiten bij de behoefte vanuit de bewoners en gebruikers van de speelruimte. Tevens kunnen de beleidsaanbevelingen uit deze nota op wijkniveau worden toegepast.

Eens per drie jaar worden voor twee wijken een speelruimte-wijkplan opgesteld:

Jaar 1: Velsen-Noord en Velsen-Zuid/Driehuis;

Jaar 2: Velsersbroek en Santpoort-Noord/ Santpoort-Zuid;

Jaar 3: IJmuiden en Zee-en Duinwijk.

Hierna herhaalt deze cyclus zich weer. De aanpak per wijk wordt, wat betreft de aanleg van formele speelplekken, gerealiseerd via de systematiek van het jaarlijkse speelplan. De speelruimte-wijkplannen worden bij het speelplan betrokken. Het college informeert de gemeenteraad over de ontwikkeling van het speelruimtebeleid.

Beleidsaanbeveling 5: Per wijk wordt om de drie jaar een speelruimte-wijkplan opgesteld.

Het speelruimte-wijkplan bestaat uit:

- a. een inventarisatie van de speelruimte in de wijk;
 - b. beschrijving van de fysieke en sociale infrastructuur;
 - c. speelbehoefte van binnen de wijk, op grond van de demografische gegevens en frequentie gebruik speelruimte in de wijk;
 - d. gewenste ontwikkeling speelruimte in de wijk;
 - e. plan voor realisatie.
- Bij het opstellen van het speelruimte-wijkplan worden jongeren en bewoners actief betrokken.

Participatie

De huidige werkwijze voor participatie voldoet voor wat betreft het betrekken van wijken, organisaties, kinderen / jongeren en omwonenden, bij de aanleg en planning van formele speelplekken.

De huidige toepassing van participatie wordt in het speelplan als volgt beschreven: Alleen voor de aanleg of herinrichting van grote speelplekken wordt participatie toegepast. De participatie vindt plaats met gebruikers (kinderen en jongeren) en omwonenden. De gemeente stelt voor de participatie de kaders en randvoorwaarden vast. Het participatietraject verloopt volgens een 4-stappenplan:

- 1) Omwonenden en gebruikers (kinderen en jongeren) krijgen een uitnodigingsbrief voor een bijeenkomst. De wensen en ideeën worden geïnventariseerd.
- 2) Daarna gaat de ontwerper aan de slag, rekening houdend met de wensen en ideeën;
- 3) Op de 2^e bijeenkomst presenteert en bespreekt de ontwerper het ontwerp met de bewoners en gebruikers;
- 4) Na deze bespreking maakt de ontwerper het definitieve uitvoeringsplan. Desgewenst kunnen de bewoners het uiteindelijke plan komen bekijken op het stadhuis. Vervolgens geeft de gemeente aan wanneer de werkzaamheden ongeveer zullen plaatsvinden en wanneer de speelplek klaar is voor gebruik.

Afhankelijk van de fase waarin het traject zich bevindt of het reeds ingediende verzoek kan met stap 2 of 3 worden gestart. In het speelplan wordt per speelplek aangegeven waar wel en waar geen participatie wordt toegepast. Voor kleine speelplekken, aanpassingen of vervangingswerkzaamheden wordt geen participatie toegepast. Omwonenden worden alleen over de keuze van speeltoestellen en werkzaamheden geïnformeerd. Zij ontvangen een brief.

Bij het opstellen van een speelruimte-wijkplan wordt een apart participatietraject gevolgd.

Mogelijkheden voor het vergroten van informele speelruimte

De informele speelruimte bestaat uit straten, stoepen, parkeerplekken, groenstroken, grasvelden, niet bebouwde terreinen, parken en natuurgebieden. Wanneer de informele speelruimte in een wijk goed gebruikt wordt zal de behoefte aan formele speelruimte afnemen.

Avontuurlijk en natuurlijk spelen

In een aantal wijken is het spelen bij sloten en waterpartijen mogelijk. In een aantal wijken zijn er vrij toegankelijke duingebieden die grenzen aan de bebouwing. In deze wijken is het mogelijk om in de informele speelruimte al te spelen met gebruik van natuurlijke materialen. Het is goed na te gaan op welke wijze het avontuurlijk spelen meer gestimuleerd kan worden in wijken met weinig groen.

Meer groen in wijken.

Het 'Groenbeleidsplan Velsen 2009' bevat voorstellen voor verbetering van de leefbaarheid van buurten door uitbreiding van groenvoorzieningen in de woonomgeving. Deze groenvoorzieningen zijn geschikt als informele speelruimte.

Maatregelen in fysieke infrastructuur

Bij de herinrichting van buurten en het actualiseren van het verkeer- en vervoersplan zal onderzocht worden of het mogelijk is om maatregelen te treffen die de aantrekkelijkheid van het spelen op straat vergroten. Deze maatregelen kunnen variëren van:

- verminderen snelheid waarmee in de straat gereden kan worden;
- doodlopende of verkeersluwe straten maken;
- brede trottoirs aan de zonkant van straten;
- concentreren parkeerplekken;
- handhaving parkeren op stoepen

Als voorbeeld: In Velsbroek zijn in de schoolvakantie 2009 een aantal parkeerplekken bestemd voor het bouwen van hutten. Het wijkbeheer zorgt voor het opruimen van de hutten. Wellicht is het mogelijk in meer wijken dit goede initiatief te volgen.

Beleidsaanbeveling 6: Avontuurlijk en natuurlijk spelen dient gestimuleerd te worden in wijken met weinig groen.

Beleidsaanbeveling 7: Bij de herinrichting van wegen dient er aandacht te zijn voor de aantrekkelijkheid van het spelen op straat.

Financiering

Het speelruimtebeleid is wat uitvoering en financiën betreft voor het grootste deel onderdeel van het beheer van de openbare ruimte. De financiële ruimte wordt nu bepaald door het investeringsbudget. Jaarlijks is er € 275.000,- beschikbaar voor onderhoud en vernieuwing van speeltoestellen- en ondergronden van speeltoestellen. Voor de besteding van het budget worden de voorstellen gedaan via het speelplan.

Cofinanciering

Gewenst is een beleidsregel vast te leggen met betrekking tot cofinanciering bij de realisatie van speelplekken door woningcorporaties, ondernemingen en/of bewonersinitiatieven en het bijbehorende onderhoud hiervan, wat veelal voor rekening komt van de gemeente.

Bij het opstellen van deze beleidsregel is het nodig om uit te gaan van de verschillende situaties in wijken voor wat betreft het aantal formele speelplekken en het aantal speelplekken dat in het bezit is van woningcorporaties of onderwijsinstellingen.

Corporaties willen meewerken aan jeugdinitiatieven en het realiseren van speelplekken in de nabijheid van woningen van de corporatie. Dit kan gebeuren op grond dat in bezit is van de corporatie of op grond in eigendom van de gemeente. In een aantal gevallen heeft de corporatie aan de gemeente gevraagd een financiële bijdrage te leveren.

Voor het onderhoud van de speelplek en de toestellen, de controles van de veiligheid van de toestellen en ondergronden, is het nodig afspraken vast te leggen tussen de gemeente en de corporatie. Dit dient te gebeuren via een privaatrechtelijke overeenkomst.

<p>Beleidsaanbeveling 8: Indien een woningcorporatie of andere organisatie/instelling de gemeente een bedrag geeft voor de aanleg van een speelplek, dient ten minste 25% van dat bedrag gereserveerd te worden voor het toekomstig onderhoud van de speelplek.</p>
--

**Verslag expertmeeting Speelruimtebeleid
Bijeenkomst: 2 december 2009, stadhuis te IJmuiden.**

Aanwezigen:

J. Zwakman, voorzitter wijkplatform IJmuiden-Noord
M. Stork, secretaris wijkplatform Velsbroek
E. Limmen, wijkplatform Santpoort-Noord, werkgroep jeugd
J. Huijbens, wijkplatform Santpoort-Noord
A. Otten, buurtsport Velsen / ambulant jongerenwerk Velsbroek
G. Huijbens, gespreksleider
W. Reeder, hoofd afdeling Beleid Maatschappelijke Ontwikkeling gemeente Velsen
P. van der Maden, beleidsmedewerker jeugd/onderwijs gemeente Velsen

Afbericht ontvangen van:

Stichting Woningbedrijf Velsen
Wijkplatform Santpoort-Zuid
Wijkplatform Velsen-Noord
Buurtcentrum De Dwarsligger

De heer Reeder verontschuldigt wethouder mevrouw Baerveldt die vanavond niet aanwezig kan zijn en heet namens haar de aanwezigen welkom. Hij stelt het op prijs dat zij door hun betrokkenheid bij het speelruimtebeleid willen meedenken met de beleidsontwikkeling.

De nota 'Spelen en ontmoeten in de buitenruimte' is aan de deelnemers van de bijeenkomst en de genodigden toegezonden. De nota is met de gemeenteraad besproken om na te gaan of de beleidsaanbevelingen gedeeld worden door de raad. Een volgende stap is om betrokkenen na te gaan welke opvattingen er in de wijken en bij de organisaties bestaan over het spelen in de openbare ruimte.

Aan de hand van de reacties van het 'veld' wordt verder bepaald op welke wijze het beleid verder vorm dient te krijgen.

In januari willen we de gemeenteraad informeren over de stand van zaken.

De heer Huijbens geeft een korte uitleg over het programma van deze bijeenkomst.

De heer Van der Maden geeft een toelichting bij het ontstaan van de nota en het speelruimtebeleid zoals dit tot dusver door de gemeente Velsen is uitgevoerd.

De heer Zwakman heeft in IJmuiden-Noord een inventarisatie met foto's van de speelplekken gemaakt. Er zijn plekken voor kinderen ingericht en de meeste daarvan worden gebruikt. Er zijn in de wijk twee voetbalkooien, Lagerstraat en Homburgstraat.

Op een aantal plaatsen worden de speelplekken gebruikt als ontmoetingsplekken voor jongeren. De speelmogelijkheden worden dan niet benut maar de plekken worden als plaats gezien waar jongeren elkaar treffen en ook voor overlast zorgen voor de omwonenden.

De heer Otten heeft in Velsbroek ervaringen met buurtsport. Op 't Asphalt, Zwanenbloembocht organiseert hij twee keer in de week activiteiten met jongeren.

Rond het speelveld Wieringeraak heeft hij als ambulante jongerenwerk contact gelegd met de jongeren die in groepen bij de speelplekken zijn.

Met een aantal jongeren en omwonenden is een bijeenkomst gehouden om na te gaan wat er in de communicatie tussen omwonenden en jongeren plaatsvindt. Tevens zijn de wensen van beide groepen geïnventariseerd.

Ervaringen met de jongeren die voor overlast zorgden bij 't Asfalt zijn goed omdat er veel jongeren in de groep zijn die actief sporten.

Met deze jongeren wordt onder andere gevoetbald in het Polderhuis, 6 uur in de week is dit mogelijk.

Tevens worden er voetbaltoernooitjes georganiseerd en wordt deelgenomen door een team aan het Straatvoetbal toernooi in Velsbroek.

Met een nieuwe groep jongeren wordt nog nagegaan welke belangstelling zij hebben. Het Asfalt biedt gelukkig voldoende mogelijkheden om activiteiten te organiseren en is uitdagend genoeg voor groepen jongeren en kinderen.

Mevrouw Limmen werkt 30 jaar als beheerder van Speeltuin Santpoort.

Zij heeft mede gezorgd dat er bij de speeltuin aan de Valckenhoeflaan een skatebaan is gekomen die druk wordt gebruikt.

De plek is ook een ontmoetingsplek voor jongeren die niet skaten. Deze groep jongeren zorgt voor vervuiling van de skateplek.

Verder zijn er in Santpoort-Noord weinig speelplekken. De plekken op de Terrasweg, Crijnsenstraat en Arubastraat voldoen. Er is behoefte aan nog een plek ten westen van de Hagelingerweg.

In de nota wordt geconstateerd dat de speeltuinen in de winter dicht zijn.

Dit is niet het geval bij haar speeltuin, deze is op woensdag- en vrijdagmiddag geopend.

Mevrouw Huijbens merkt op dat er behoefte bij jongeren in de leeftijd 14-18 jaar aan een ontmoetingsplek, deze groep houdt zich nu vaak op bij de kogelbron bij het Burgemeester Weertsplantsoen.

De heer Otten heeft de ontmoetingsplekken, ook wel Jongeren Ontmoetingsplekken (JOP) genoemd, getest op comfort. Het is niet mogelijk om te gaan zitten op deze plekken. Het is voor hem de vraag of deze JOP's tot het speelruimtebeleid behoren.

De heer Stork heeft allereerst een aantal opmerkingen over de nota vanuit het wijkplatform.

Op bladzijde 3. Welke activiteiten er ook worden aangeboden. Er zijn jongeren die daar geen gebruik van willen maken. Zij willen elkaar alleen maar ontmoeten (hangjongeren)

Het speelplan wordt opgesteld vanuit wensen van buurten, wijken en betrokken groepen. Hier is ook plaats voor de inbreng van een wijkplatform. Het gaat namelijk om de in-/herinrichting binnen de wijk en dit heeft leefbaarheidsgevolgen.

Er zijn in Velsbroek wel klachten bij de formele speelplekken. Deze klachten zouden geregistreerd moeten worden, bijvoorbeeld bij de politie bij aangifte.

Bij bladzijde 5.

Bij het onderwerp participatie wordt in een adem genoemd omwonenden en gebruikers. Het verschil tussen deze twee groepen is groot. De directe omwonenden

krijgen speeltoestellen, voetbalkooi, hangplek etc. voor de deur. De gebruiker(s) die niet geconfronteerd worden met obstakels voor zijn deur denkt heel anders. Door bijeenkomsten te organiseren met beide groepen krijgt men een vertekend beeld en vraagt men om moeilijkheden, voorbeeld Wieringeraak.

Bij kleine aanpassingen worden omwonenden geïnformeerd. Het zou nuttig zijn om bewoners de kans te geven te reageren. Wat vanachter een bureau wordt bedacht kan in de praktijk wel eens anders uitpakken.

Bij bladzijde 6.

Het wijkplatform Velsbroek wil graag kennis nemen van het aparte participatietraject dat gevolgd wordt bij het opstellen van een speelruimte wijkplan.

Naast een reactie op de nota ziet de heer Stork bij de ontwikkeling van de plannen voor de Grote Buitendijk mogelijkheden voor het spelen. Een wens is nog altijd de aanleg van een speeltuin.

2. Reacties op een viertal stellingen

Stelling 1: Speelvoorzieningen dienen vooral gericht te zijn op sport en bewegen en het avontuurlijk en natuurlijk spelen moet worden bevorderd.

Mevrouw Limmen heeft bij de Valckenhoeflaan getracht het natuurlijk spelen te stimuleren door de zandbergen die destijds aanwezig waren te laten gebruiken als fietscross en speelbergen. Dit kon niet gerealiseerd worden. Het was toch een mooie kans op het veld het natuurlijk en avontuurlijk spelen te realiseren.

De heer Otten heeft in Parkwijk, Haarlem waargenomen dat jongeren zelf bouwinici namen en zich hier goed mee vermaakten. Toen de gemeente hier een eind aan maakte zijn de jongeren tegels gaan misbruiken en zorgden voor overlast. Hij pleit voor het oogluikend toestaan van gebruik van de openbare ruimte door jongeren voor bouwen van hutten e.d.

Er ontstaat een discussie over de steeds verdergaande regelgeving met betrekking tot veiligheid. Kinderen en jongeren wordt hierdoor de kans ontnomen om avontuurlijk en natuurlijk te spelen. Er zijn wellicht kaders denkbaar en voorhanden om eigen initiatieven van kinderen en jongeren toe te staan.

Niet alle natuurlijke speelruimte hoeft aan een inspectie onderhevig te zijn en aan veiligheidseisen te voldoen.

Het moet toch mogelijk zijn om met eenvoudige materialen en middelen prikkelende en uitdagende speelmogelijkheden te realiseren.

De communicatie tussen de verschillende gemeentelijke diensten kan bijdragen om kinder- en jongereninitiatieven langer te laten bestaan.

Zo is het een goed plan om in wijken huttenbouwen op niet gebruikte parkeerplekken te realiseren gedurende een bepaalde periode. Op dit moment is er in Velsen op één plek een huttenbouwweek georganiseerd, kan dit niet worden uitgebreid?

Is het niet mogelijk om onbebouwde terreinen te ontsluiten voor avontuurlijk spelen in een bepaalde periode.

Kinderen en jongeren zoeken altijd dergelijke plekken op. Dit weten alle aanwezigen vanuit de eigen jeugd. Mogelijk kunnen woningcorporaties medewerking geven aan het realiseren van spannende plekken.

In een aantal gevallen zal het nodig zijn om jeugd te begeleiden en toezicht te houden op het avontuurlijk spelen. Het is wenselijk om een aantal projecten te starten en de ervaringen te gebruiken om meer avontuurlijk spelen te stimuleren. Niet voor niets luidt de uitdrukking 'je hebt er geen kind aan' wanneer kinderen/jongeren zelf de activiteiten uitkiezen die uitdagend zijn en prikkels geven tot organiseren en zelf verantwoordelijkheid nemen.

De heer Zwakman ziet in IJmuiden-Noord niet veel mogelijkheden voor plekken waar het avontuurlijk en natuurlijk spelen is te realiseren. De wijk wordt steeds voller gebouwd door de verdichtingsplannen.

In IJmuiden-Zuid is langs de rand van de wijk, ten zuiden van de Heerenduinweg een gebied wat goed te gebruiken is. Er ligt nog een terrein dat ooit is gebruikt als fietscrossbaan.

Stelling 2. Bestaande sportaccommodaties moeten meer benut worden voor recreatief sporten en spelen.

De heer Otten heeft ervaring met het realiseren van recreatief sporten in sportaccommodaties. Er is in de beginfase begeleiding nodig om jongeren en beheerders aan elkaar te laten wennen en aan de gedragsregels die gelden binnen de sportaccommodatie.

De heer Stork en de heer Otten vermelden het initiatief van voetbalvereniging VSV om de accommodatie meer open stellen en om vernielingen bij de accommodatie tegen te gaan. Dit zal gebeuren door onder andere een graffiti project via het ambulante jongerenwerk Velsbroek.

De heer Stork vindt het jammer dat jongeren centrum De Koe in de zomermaanden geen activiteiten organiseert voor jongeren.

De heer Otten meldt dat in de zomermaanden sportaccommodatie en jongerenaccommodaties niet geopend zijn omdat jongeren in die periode een ander patroon hebben in de vrijetijdsbesteding en geen behoefte tonen aan activiteiten vanuit accommodaties.

Stelling 3: Ontwikkel spelregels voor de jongeren in de openbare ruimte en bevorder hun contact met omwonenden.

De heer Zwakman ziet veel in de ondersteuning van groepen. Zijn ervaring bij het Homburgplantsoen heeft hem geleerd dat veel omwonenden niet in staat zijn om op effectieve wijze zelf met jongeren in contact te treden.

De heer Otten geeft aan dat de contacten tussen jongeren en omwonenden niet meer vanzelfsprekend zijn. Omwonenden gaan pas op jongeren af wanneer de woede groter is dan de angst voor de groep jongeren.

Dat is een situatie waarin effectief communiceren vanuit degene die de overlast ervaart niet goed mogelijk is.

Mevrouw Limmen heeft ervaringen met de communicatie met omwonenden toen de skatebaan gerealiseerd zou worden. Er werden al bezwaren ingediend voordat de

plannen bekend werden gemaakt. Dit pleit ervoor om in een vroeg stadium goede informatie te geven.

Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat de belangen van omwonenden tegenstrijdig kunnen zijn met die van de spelende jeugd.

De heer Otten zegt dat communicatie met omwonenden verbeterd kan worden en vaak nodig is. Het is echter niet uit te sluiten dat er met groepen jongeren niet op voorhand kan worden gecommuniceerd over de plekken waar ze zich willen bevinden. Op plekken waar veel jongeren komen is het vaak nodig om extra schoonmaak te plegen omdat er anders vervuiling optreedt.

Stelling 4: Speelruimteplannen per wijk zijn niet nodig, ze staan de dynamiek en participatie in de weg.

De heer Zwakman geeft informatie over de bijeenkomst met de burgemeester over burgerparticipatie. Het belang van het tijdig informeren en betrekken van bewoners wordt als uiterst waardevol gezien.

Een speelruimteplan of welk ander plan dan ook wat de wijk betreft hoort in een participatietraject geplaatst te worden. De mening van bewoners en van wijken dient betrokken te worden bij de besluitvorming.

Uit eerdere inbreng blijkt dat dynamiek en participatie op buurt en wijkniveau bereikt kan worden door initiatieven van kinderen en jongeren te stimuleren.

Dit dient naast de gebruikelijke participatie rond de aanleg/ herinrichting van speelplekken plaats te vinden.

Participatie en communicatie rond speelplekken en ontmoetingsplekken is vaak nodig wanneer deze plekken gebruikt worden en er toch overlast wordt ervaren. Een voorbeeld is het Duinpark. Er is een uitgebreid communicatie en participatietraject geweest. Bekend is dat de signalen van wijkplatform en bewoners over de toekomstige overlast niet hebben geleid tot aanpassing van de plannen. Dit is mogelijk omdat in de besluitvorming andere belangen zwaarder kunnen wegen. Na realisering moeten er dan toch veel maatregelen genomen worden om voorspelde overlast van verkeer en spelen aan te pakken.

3. Vervolgafspraken

De aanwezigen willen weten wat de status van de nota is en op welke wijze er nog inbreng mogelijk is

Op 14 januari (dit wordt waarschijnlijk 28 januari 2010) zal de raad geïnformeerd worden over de beleidsvorming en de resultaten van de participatie tot dusver. De wijze waarop verdere inbreng vanuit de andere wijkplatforms, corporaties wordt verwerkt zal nog bekend gemaakt worden.

De bereidheid om betrokken te blijven bij de ontwikkeling van het beleid is bij de aanwezigen groot. De bijeenkomst wordt afgesloten met dankzegging voor de inbreng.

De nota wordt op verzoek van de aanwezigen nog digitaal toegezonden.